

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

25 maart 2003

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heer Didier Ramoudt c.s. –

betreffende beleidsstructuren voor de visserij

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Jan Laurys, Eddy Schuermans, Paul Van Malderen ;

de heren Frans De Cock, Didier Ramoudt, Guy Sols, Marc van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Jan Penris, Roland Van Goethem ;

de heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

mevrouw Veerle Declercq ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jef Van Looy ;

de heren Peter Gysbrechts, Koen Helsen, André Moreau, Jul Van Aperen ;

de heren Jean Geraerts, Miel Verrijken, Frans Wymeersch ;

mevrouw Anne-Marie Baeke, de heer Leo Peeters ;

de heer Jos Stassen ;

de heer Jan Loones.

Zie :

971 (2001-2002)

– Nr.1 : Voorstel van resolutie

– Nr.2 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme heeft op 19 maart, 30 april, 8 oktober en 19 december 2002 en op 7 januari en 18 maart 2003 het voorstel van resolutie van de heer Didier Ramoudt c.s. betreffende beleidsstructuren voor de visserij behandeld.

I. Toelichting door de indieners

Namens de indieners licht de heer Ramoudt de resolutie toe.

Het visserijbeleid is geëvolueerd van een aanhangsel van de voorheen federale landbouwbevoegdheid naar een volwaardige, geregionaliseerde bevoegdheid. Het Vlaamse Gewest, dat nu exclusief bevoegd is voor de visserij, moet een volwaardig visserijbeleid uitbouwen. Een belangrijke partner hierbij is het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ), opgericht door de provincie West-Vlaanderen, maar met belangrijke steun van de Vlaamse overheid.

Hierop geeft de heer Ramoudt een overzicht van een aantal knelpunten in het visserijbeleid :

- de noodzaak aan overleg met de federale overheid rond enkele federale restbevoegdheden ;
- het gebrek aan een goed communicatiebeleid, zoals bleek uit tegenstrijdige berichten over de kwaliteit van de Noordzeevis ;
- de nood aan betrouwbare en up-to-date databanken rond de visserij ;
- een vereenvoudiging van de overlegstructuren, die te uitgebreid en te complex zijn voor een dergelijke kleine sector ;

Het is absoluut noodzakelijk enige orde te scheppen in de wirwar aan advies- en overlegorganen. Bij een aantal van deze instellingen kan men de bestaansredenen in vraag stellen. Enige stroomlijning dringt zich dan ook op, indien men ze wil uitbouwen tot volwaardige partners in een slagkrachtig Vlaams visserijbeleid.

II. Algemene bespreking

De heer *Jan Loones* meent dat de Vlaamse overheid moet streven naar een kleinschalige, regionaal

ingeplante en kwalitatief hoogstaande visserijsector. Hij onderschrijft de stelling van de heer Ramoudt dat de ondoorzichtige overleg- en adviesstructuur van de sector eerder contraproductief werkt. De verschillende onderdelen van de visserijsector (reders, havens, vissers, veilingen, enz.) staan vaak lijnrecht tegenover elkaar en soms tonen ze zich pas tot samenwerking bereid indien ze met een gemeenschappelijke ‘vijand’ worden geconfronteerd, zoals het protest van de sector tegen de inplanting van windmolens in zee heeft aangetoond.

De heer *Jan Loones* vraagt zich echter af wat de plaats van het VLIZ is in de vereenvoudigde structuur. Het onderzoeksterrein van het VLIZ is ruimer dan enkel de visserij, maar omvat het wetenschappelijk onderzoek van zowat alle aspecten van de zee en de kust. Het zou bijzonder jammer zijn als het zou verdwijnen als gevolg van een terechtere rationalisering in de zeevisserij-instellingen.

De heer *Jos Stassen* meent eveneens dat het Vlaamse visserijbeleid gericht moet zijn op duurzame visserij. Een reductie van het aantal adviesorganen is gewenst. Dit zal ook enige politieke moed vergen, want men kan verwachten dat er druk geïllustreerd zal worden.

Mevrouw *Vera Dua*, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, onderschrijft de algemene tenor van de resolutie. Er bestaan inderdaad een indrukwekkend aantal administraties en advies- en onderzoeksinstellingen die zich bezighouden met zeevisserij, wat niet in verhouding staat tot de kleine Vlaamse zeevisserijsector. Een niet-volledige opsomming bestaat uit :

- de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, met een bijzondere raadgevende commissie Visserij ;
- het Vlaams Visserijcomité ;
- de Provinciale Commissie voor de Zeevisserij (adviesorgaan voor het provinciale bestuur) ;
- de Overlegcommissie Visvergunningen ;
- de Adviescommissie Gemeenschappelijke Visserijprojecten ;
- het Comité van Toezicht voor Structuurprogramma's (de opvolger van de commissie-FIOV) ;

- het Fonds voor de Scheepsjongens (adviesorgaan voor de bevordering voor de aanmonsterring van jongeren) ;
- de Beoordelingscommissie voor de Zeevisserijvaart (nazicht van lesprogramma's, brevetten) ;
- het Redersfonds (ondersteuning van rederijen in moeilijkheden) ;
- het paritair comité voor de zeevisserij ;
- het technisch comité voor de zeevisserij ;
- het Fonds voor Arbeidsongevallen ;
- de nationale gemengde commissie ter voorkoming van ongevallen in de zeevisserij ;
- het Zeevissersfonds (groepering van sociale partners in de sector) ;
- het Waarborg- en Sociaal Fonds voor de Zeevisserij.

Daarnaast zijn er een aantal organisaties wier werkterrein vooral gericht is op internationale (Europese) afspraken, en de beroepsfederaties.

Men moet in elk geval een onderscheid maken tussen adviesorganen van de sector zelf en wetenschappelijke instellingen. Wat de wetenschappelijke instellingen betreft, wees een audit uit dat het onderzoek versnipperd is, overlappingsen vertoont en dat er een gebrek is aan doorstroming en overdracht van kennis. Onderlinge samenwerking en uitwisseling van kennis dringt zich hierbij op. Nu visserij een volledig Vlaamse bevoegdheid is geworden, is het logisch dat de twee wetenschappelijke instellingen fusioneren, of althans nauwer gaan samenwerken.

Dit is echter iets anders dan de creatie van een enkel adviesorgaan, zoals in de resolutie wordt gevraagd. Al moet opgemerkt worden dat de regionalisering van de visserijbevoegdheid een zekere vereenvoudiging met zich meebracht, en al is er een goede samenwerking tussen de visserijsector en de administratie, toch is het duidelijk dat enige verdere vereenvoudiging gewenst is. De vraag is alleen hoe ver de indieners daarin willen gaan. Een aantal instellingen zijn bovendien nauw verbonden met het federale ministerie van Sociale Zaken, wat een verdere vereenvoudiging belemmert.

Verschillende leden – de heer *Jan Loones*, de heer *André-Emiel Bogaert*, de heer *Gilbert Vanleenhove*

en mevrouw *Veerle Declercq* – benadrukken hierop de unieke rol van het VLIZ.

De voorzitter merkt op dat men in dit geval de tekst van de resolutie, die spreekt van één beleidsdepartement, moet verduidelijken of amenderen.

Door de heer Jacky Maes, mevrouw Veerle Declercq en de heren Gilbert Vanleenhove, Jan Loones, Didier Ramoudt en André-Emiel Bogaert worden hierop twee amendementen ingediend, gepubliceerd in *Parl. St.* VI. Parl. 2001-2002, nr. 971/2.

Uitgaand van de vaststelling dat een bruuske fusie van de twee onderzoekscentra (VLIZ en het departement Zeevisserij) niet wenselijk is, wensen de indieners van de amendementen in een eerste fase de onderzoekscentra tot een samenwerkingsprotocol te verplichten om de uitwisseling van informatie en data te vergemakkelijken. Deze samenwerking zou op termijn ook uitgebreid moeten worden tot het Belgisch Mathematisch Model (BMM).

III. Stemmingen

Beide amendementen worden aangenomen met 8 stemmen.

Het voorstel van resolutie van de heer Didier Ramoudt c.s. betreffende beleidsstructuren voor de visserij wordt aangenomen met 8 stemmen.

De verslaggever,

Gisèle
GARDEYN-DEBEVER

De voorzitter,

André-Emiel
BOGAERT

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Het Vlaams Parlement,

– gelet op :

- 1° de noodzaak om de groeiende visserijproblematiek te beheersen ;
- 2° de studie van prof. Crijns in opdracht van de federale overheid ;
- 3° de uitvoering van het Lambermontakkoord ;
- 4° de negatieve gevolgen van de bevoegdheidsversplintering ;
- 5° de bezorgdheid om de socio- economische situatie van onze visserij, en de vraag naar dezelfde voedselveiligheid, ecologische bescherming en economische zekerheid ;

– overwegende dat :

- 1° een beter bestuurlijk beleid gekoppeld aan één centraal databeheerssysteem, zowel op wetenschappelijk als op communicatief vlak, voor de visserij, het maritiem onderzoek, de visverwerking en de overheid, noodzakelijk is voor deze sector ;
- 2° de Vlaamse overheid een beleidsstructuur moet klaar hebben teneinde de praktische realisatie van Lambermont te bespoedigen ;
- 3° op Europees vlak en in verschillende individuele lidstaten onderzoek wordt verricht naar de maritieme voedselkwaliteit ;
- 4° in de Europese beleidsplannen herhaaldelijk wordt vermeld dat men op basis van innoverende vistechnieken moet ontwikkelen, met respect voor het milieu ;
- 5° de sector vraagt om administratieve vereenvoudiging en specifieke begeleiding van jonge reders en vissers ;
- 6° de overheid objectieve informatie nodig heeft met betrekking tot alle facetten van de visserij, de visverwerking, de zee en de maritieme ecologie :

– vraagt de Vlaamse regering :

- 1° de nodige stappen te ondernemen om in een eerste fase de samenwerking van het departement Zeevisserij (wetenschappelijke onderzoekcentra) en het VLIZ (databeheer van wetenschappelijke studies) te organiseren door middel van een protocol op het vlak van databeheer, communicatie, nationale en internationale afvaardigingen en personeel ;
- 2° te onderzoeken of het protocolakkoord in een tweede fase kan worden uitgebreid met het BMM (Belgisch Mathematisch Model) om zo tot een beter bestuurlijk beleid te komen, zowel op Vlaams als op federaal niveau ;
- 3° de bestaande centra te verplichten om een uniform databeheerssysteem te ontwikkelen om de overheid de juiste wetenschappelijke informatie te bieden ;
- 4° het protocolakkoord te evalueren voor het einde van de legislatuur, om de overheid toe te laten in de nodige bijstellingen te voorzien.